

Bericht aan de lezers/gebruikers van de Wandelatlas Nationale Parken

De *ANWB Wandelatlas Nationale Parken* die ik in 2011 schreef wordt sinds medio januari 2012 geleverd met een los "erratum", dat in werkelijkheid vooral een "addendum" is.

Het belangrijkste onderdeel van het pakketje is een nieuwe versie van het hoofdstuk over park Hoge Veluwe. De lezer wordt door de ANWB opgeroepen mijn hoofdstuk over park Hoge Veluwe uit de Wandelatlas (een losbladige klapper) te verwijderen en te vervangen door de nieuwe tekst. Mijn advies is beide teksten naast elkaar in de klapper te bewaren en op zoek te gaan naar de verschillen... Een boeiende exercitie!

Mijn tekst wijkt sterk af van de reclameboodschap die park Hoge Veluwe over zichzelf mocht schrijven van de ANWB. In mijn tekst staan bij mijn weten geen onjuistheden, van ANWB-zijde is me ook nooit op enige onjuistheid gewezen. Wel is het een kritische, journalistieke tekst over park Hoge Veluwe, het soort tekst waar de gebruiker van de gids recht op heeft. In mijn tekst staat bijvoorbeeld dat de "zandverstuiving" in park Hoge Veluwe kunstmatig is aangelegd door een paar honderd vrachtauto's met zand leeg te kieperen. In de reclametekst die nu bij de atlas wordt geleverd als hoofdmoot van het "erratum" staat dat niet. En zo zijn er nog veel dingen die ik noem en die in de huidige tekst zijn weggelaten...

Bij het schrijven van mijn tekst zag ik me genoodzaakt aan de gebruiker van de gids uit te leggen

- waarom één van de twintig nationale parken schuil gaat achter metershoge hekken en de rest niet
- waarom één van de twintig nationale parken wordt omgeven door een cordon van kassa's terwijl de rest gratis toegankelijk is
- en waarom één van de twintig nationale parken grote delen van de dag voor het publiek is gesloten terwijl de rest open is van zonsopgang tot zonsondergang

Dat ik dat allemaal aan de lezer had uitgelegd viel slecht bij park Hoge Veluwe. En de ANWB was zo onder de indruk van hun grieven, mogelijk ook hun dreigementen, dat park Hoge Veluwe als enige van de twintig nationale parken in Nederland een eigen inleidende tekst mocht schrijven, nu dus onderdeel van het los bijgeleverde "erratum".

Dat de ANWB die gunst verleende was des te opmerkelijker omdat park Hoge Veluwe, toen ik in december 2010 met mijn werk voor de Wandelatlas begon, als enige van de twintig nationale parken weigerde medewerking te verlenen. Direct daarna heeft park Hoge Veluwe de andere 19 nationale parken tevergeefs opgeroepen tot een boycot van de ANWB Wandelatlas Nationale Parken.

Waarom park Hoge Veluwe zich zo opstelde is niet duidelijk. Mogelijk heeft het iets met mij te maken. Aan de redactie van het kwartaalblad *Nieuwe Veluwe* heeft park Hoge Veluwe laten weten op geen enkele wijze te willen samenwerken. De opgegeven reden: *Nieuwe Veluwe* (waar ik af en toe voor schrijf) onderhoudt contacten met Michiel Hegener. Begin september 2011 liet park Hoge Veluwe aan de ANWB weten geen ANWB-gidsen te verkopen in de parkwinkel. De opgegeven reden: De ANWB onderhoudt contacten met Michiel Hegener. Dat laatste was bluf: de Hoge Veluwe heeft nooit ANWB-gidsen verkocht.

Op de achtergrond speelt een interview dat ik in 2005 had met een woordvoerder van het park. Ik was toen inmiddels twintig jaar journalist maar nog nooit had ik mogen luisteren naar zo'n lading onbeschaamde opschepperij: ruim anderhalf uur werd gevarieerd op de thema's "de Hoge Veluwe is het nec plus ultra van de natuurbescherming" en "vrijwel alle andere natuurbeschermers deugen niet". Dat interview heb ik woord voor woord uitgetypt en daaruit heb ik geciteerd. Gevolg: toen ik de tekst aan park Hoge Veluwe voorlegde met de vraag of het er goed stond kreeg ik, ook voor het eerst in twintig jaar journalistiek, een advocatenkantoor op me afgestuurd. Vrijwel alles moest worden teruggedraaid - wat ik uiteraard niet heb gedaan, ik heb het gelaten bij een paar nuanceringen. Klik op <http://bit.ly/16cljUy> voor het resulterende artikel.

Het oorspronkelijke plan van de ANWB was om de reclameboodschap die park Hoge Veluwe over zichzelf schreef onder mijn naam de wereld in te sturen. In november 2011 heb ik met een gang naar de rechter moeten dreigen om dat te voorkomen. Nu staat er gelukkig bovenaan de tekst dat park Hoge Veluwe zelf de auteur is.

Mijn analyse van deze kwestie is dat park Hoge Veluwe de ANWB heeft gebruikt bij een poging om mij te treffen. Hun mislukte oproep aan alle andere parken om de Wandelatlas te boycotten was ook zo'n poging. Als iemand anders exact dezelfde tekst over park Hoge Veluwe had geschreven in de Wandelatlas had er geen haan naar gekraaid.

Ondanks waarschuwingen aan de ANWB van gezaghebbende partijen in de Nederlandse natuurbescherming, die erop neerkwamen dat de ANWB er zeer onverstandig aan deed park Hoge Veluwe als enige park zelf een inleiding te laten schrijven voor de Wandelatlas, worden de gebruikers van de Wandelatlas, voor zover ze bovenstaande tekst niet hebben gezien, nu opgezadeld met een kritiekloos pr-verhaal over park Hoge Veluwe. Er staat geen onvertogen woord in, terwijl de Hoge Veluwe vanwege hun hekken, hun kassa's, hun sluitingstijden en hun niet aflatende aanvallen op andere Veluwse natuurbeschermers zeer omstreden is. De hekken, de kassa's en de openingstijden van de Hoge Veluwe (5000 hectare) vormen al decennia het grote struikelblok op weg naar de eenwording van de Veluwe, met 100.000 hectare het grootste laaglandnatuurterrein van noordwest Europa. Dat lees ik nergens in de tekst over park Hoge Veluwe die de ANWB nu uitlevert. Waarom moet dat verzwegen worden?

Als ik gidsen schrijf voor de ANWB telt er maar één belang: het belang van de gebruiker. Commerciële en aanverwante belangen van nationale parken en andere partijen die onderweg in beeld komen interesseren me geen zier. Ik schrijf voor de lezer. En die wil een kritisch, journalistiek verhaal - geen pr-blabla.

Michiel Hegener, maart 2012
www.michielhegener.nl